

S'Ull de SOL

Revista cultural d'Alaior

Gener 2025 | Núm. 413 2 €

DL: ME 407 - 1990 ISSN 2952-539X

**PISCINA
8 M € +
400.000 €
cada any**

Redacció

Un projecte de piscina de 8 M € i 400.000 € cada any sacrificarà el camp de futbol-7

Pressupost inicial 2025					
INICI	PROG.	DESCRIPCIÓ	INVERSIÓ		
			2025	2026	Total
2025	1710	Reposició de maquinària de parcs i jardins	1.500,00 €	1.500,00 €	3.000,00 €
2025	1711	Inversions manteniment urbanitzacions	4.000,00 €	4.000,00 €	8.000,00 €
2025	1722	Baliçament platges	8.000,00 €	8.000,00 €	16.000,00 €
2025	1722	Millores platges	15.000,00 €	15.000,00 €	30.000,00 €
2025	1722	Rentapeus per Cala en Porter	25.000,00 €		25.000,00 €
2025	2310	Distribució interior de l'edifici existent entre mitgeres al carrer de Santa Rita	309.414,69 €		309.414,69 €
2025	2311	Inversions de reposició del geriàtric i altres centres	75.000,00 €		75.000,00 €
2025	2410	Inversions per implantar el centre de formació	15.000,00 €		15.000,00 €
2025	3231	Equipament i condicionament del clima a les escoles infantils 0-3 anys	308.774,00 €		308.774,00 €
2025	3231	Inversió de reposició escoles municipal	20.000,00 €		20.000,00 €
2025	3321	Serveis bibliotecaris – Equipament informàtic	2.325,00 €	2.325,00 €	4.650,00 €
2025	3330	Compra de Cas Corbo	982.000,00 €		982.000,00 €
2025	3330	Inversió diversa instal·lacions culturals	2.000,00 €	2.000,00 €	4.000,00 €
2025	3330	Pla Territorial d'Instal·lacions i Equipaments culturals de l'any 2025	30.000,00 €		30.000,00 €
2025	3342	Inversió diversa Escola de Música	3.000,00 €	3.000,00 €	6.000,00 €
2025	3370	Obres per a la construcció d'un parc de patinatge a Alaior	133.674,62 €		133.674,62 €
2025	3420	Construcció de la piscina municipal	3.889.883,55 €	3.545.580,76 €	7.435.464,32 €
2025	3420	Millora i manteniment de les instal·lacions esportives municipals 2025-2026	87.500,00 €	62.500,00 €	150.000,00 €
2025	4311	Compra de casetes prefabricades per fires i mercats	60.000,00 €		60.000,00 €
2025	4910	Equips per a processos d'informació	10.000,00 €	10.000,00 €	20.000,00 €
2025	4910	Manteniment hardware i software	8.000,00 €	8.000,00 €	16.000,00 €
2025	9200	Mobiliari administració general	1.000,00 €	1.000,00 €	2.000,00 €

2 / 8

Ajuntament d'Alaior

Corral Validació: SJKD4TWAGU3F3WB0P7K07KJ83
 Corral Validació: SJKD4TWAGU3F3WB0P7K07KJ83
 Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 2 de 8

Document municipal en què la previsió del cost de la piscina no és de 6 M € sinó de 7,4, sense tenir en compte la pèrdua del valor del camp de futbol-7.

El govern municipal ha anunciat que a finals del 2025 començaran les obres de la nova piscina sobre el camp de futbol-7. Ha manifestat que «aproximadament costaran 6 M€», però el Pla econòmic 25-26 del mateix Ajuntament preveu 7,45 M € sense comptar la pèrdua de patrimoni invertit en les instal·lacions actuals del camp, que eleven el cost per sobre dels 8 M €. En les dues notes de premsa emeses per l'Ajuntament, a més de deixar poc clar el cost total, tampoc explica quin és el dèficit anual de funcionament previst en l'estudi econòmic. Una qüestió clau en el dos estudis anteriors. Per una piscina de quasi la meitat de superfície, el dèficit a afegir cada any era de molts milers d'euros. El dèficit comprovat de la piscina des Mercadal és de 346.000€ cada any (la superfície de la des Mercadal és de 1.070 m² i la d'Alaior serà de 2.808 m²). Quan es van fer a Alaior els dos estudis econòmics anteriors no existia l'oferta de la piscina des Mercadal ni la segona pública de Maó, i es preveien a Alaior usuaris de la zona centre de l'illa.

El 2021 el govern del PP ja va anunciar que començaria les instal·lacions de la piscina amb un projecte de 3,1M€. Ara ja són 7.435 M €. A més a més, en aquell moment el govern

s'havia oblidat que els terrenys no tenien la qualificació urbanística correcta, com vam advertir a *S'Ull de Sol*, i va fer falta modificar puntualment el Pla general vigent (de 1994, que ho reservava com a zona sanitària).

El cost econòmic és molt alt. Molt qüestionable des del punt de vista d'inversió amb doblers dels contribuents amb altres necessitats més prioritàries. Les reaccions de l'oposició municipal i de part de la població han estat de profunda preocupació per una iniciativa que consideren un capritx electoral de Benejam i l'equip del PP.

A açò s'hi han d'afegir dues altres qüestions. Una és el sacrifici del camp de futbol-7, que és un dels espais més emprats com a equipament d'accés comú, tant per a ús formal com informal, i com a zona verda. Potser és l'equipament urbanístic més modern i amb sintonia amb les recomanacions actuals d'espais útils per a totes les edats, sense gaire limitacions d'ús i cèntric. És un equipament molt equitatiu i democràtic, que lògicament no seran ni la piscina ni la sala de musculació, perquè seran tancades i de pagament.

La segona és que l'espai obert del camp actual afegeix qualitat urbana al conjunt i és un dels llocs més vistosos i

agradables del poble. Amb l'edifici molt gran que omplirà la superfície, se sacrifica definitivament aquesta característica urbana comuna de tots els alaiorencs.

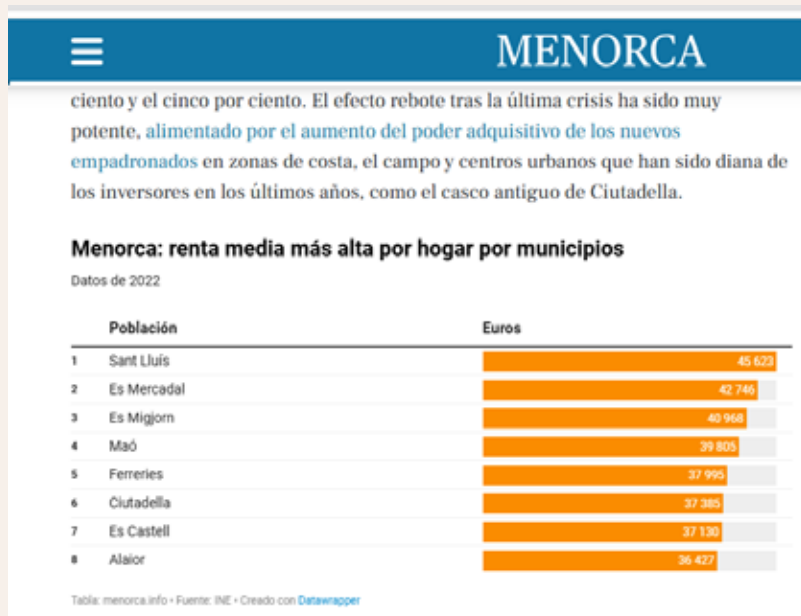
Error de concepció

Aquest projecte encadena una sèrie d'errors que l'han decantat d'un projecte més raonable. Des de sempre, tots els càlculs econòmics donen que no serà rendible i que el cost de funcionament serà caríssim. Però la insistència d'alguns polítics han forçat massa les coses. Primer va ser la decisió de situar-la a prop del Poliesportiu a fi d'aprofitar la inèrcia dels usuaris de la resta d'instal·lacions per convertir-los en part en matriculats de la piscina. Açò ja indicava que el públic estimat era insuficient. Aquesta decisió va en perjudici d'afegir equipaments també en altres zones, per exemple a la zona de Cala en Busquets. Després s'hi han afegit, dins la mateixa obra, altres elements com un gimnàs i una segona piscina o sala polivalent per atraure més persones i compensar el dèficit d'usuaris. Tota

Simulació de l'impacte de l'edifici en una de les zones actuals de més qualitat urbanística, que perdre les funcions de zona verda.

El cost d'oportunitat de la piscina

Retall del Diari Menorca digital en què es confirma la darrera posició d'Alaior en renda, tendència que havíem anunciat des de fa uns anys a S'ULL de Sol.

Les inversions públiques no totes generen productivitat, és evident. Però la productivitat és el que fa que hi hagi municipis amb més bona vida que altres. Es tracta que amb el mateix esforç de dedicació, d'hores o d'inversió les repercussions siguin més generals i més altes.

Posar vuit milions o més en esport, o encara pitjor en piscines cobertes que només podran emprar els qui paguin les quotes i tenguin el moment d'anar-hi, té poca

repercussió en benestar del conjunt de la població. Serà un regal per a els qui l'emprin amb l'aportació de la resta de contribuents, que a més a més suportaran el dèficit anual de manteniment.

Tots aquests doblers, ni els de l'obra ni els del manteniment, no aniran a altres inversions. Per tant, es deixaran de fer altres inversions i de pagar serveis públics amb més repercussió i més efectes productius.

La part d'inversió de l'Ajuntament i el dèficit anual posats a facilitar l'habitatge mitjançant inversió pública en carrers nous, solars públics per a habitatge protegit, cedit o privat, servien per acabar amb el problema de l'habitatge a Alaior quasi definitivament. Alhora açò arrossegaria demanda de constructors, industrials, més habitants, més capacitat de consum i creixement generalitzat.

Açò en economia té el nom de cost d'oportunitat. Una inversió en un moment determinat pot servir o convertir-se en un des-

torb que arracona opcions molt més convenientes. Precisament Alaior acumula bastants anys de poca vivesa al respecte i açò ha conduït el nostre poble a la darrera posició de Menorca en renda per càpita.

Potser alguns polítics podrien argumentar bé un projecte de piscina per a Alaior. Però no aquest, per car, mal situat, insolidari i pretensions, i amb un cost d'oportunitat elevadíssim en la història d'Alaior.

aquesta ambició de compensar el dèficit se situa sobre unes instal·lacions del cap de futbol-7, que havien suposat milers d'euros d'inversió.

La suposada rendibilitat de compartir personal pròxim amb les instal·lacions del Poli tampoc és congruent perquè la piscina necessita de vigilància específica i constant amb personal que ara no existeix al Poli. I necessita personal específic en neteja i en química que tampoc no existeix.

Els estudis d'usuaris equiparaven els d'Alaior amb els de Ciutadella i no bastaven, tot i que comptaven que no hi havia piscina a Mercadal ni la segona pública de Maó.

A mesura que s'engrandeix el reclam augmenta encara més la inversió i per tant el cost de funcionament. Més volum i més superfície és més manteniment i funcionament. El personal i l'energia a Mercadal costen anualment 250.000 € i 48.000 € respectivament. Són esports que necessiten supervisió contínua de personal d'aportació municipal i no entrenadors de clubs que no es paguen. L'aigua i l'ambient s'han d'escalfar i les plaques durant els hiverns aporten poques hores d'energia, ho fan als estius, quan no són gaire necessàries.

El projecte no s'aguanta per ell mateix. Per açò s'ha endarrerit dècades. Ara s'ha complicat encara més. El PP aprofita la conjuntura de tenir com a director insular d'esports Rafel Quintana, qui havia estat regidor d'esports d'Alaior i impulsor d'aquest projecte, per obtenir una aportació generosa del Consell per a l'obra, que empra com a argument a

Retall del Diari Menorca digital que exposava el dèficit de la piscina des Mercadal, de només 1.070 m², mentre que la d'Alaior tindrà 2.808 m².

Les victòries electorals no immunitzen de desastres polítics

Guanyar les eleccions només és una part de la democràcia. Validar els inconvenients d'aquesta piscina amb l'argument que respon a la majoria electoral és fals. Per açò el sistema preveu que la democràcia sigui un debat, un estudi i un contrast permanent sobre cada tema entre la voluntat dels governs i l'opinió pública. Guanyar i fer el que em roti perquè he guanyat és pervertir el sistema democràtic. Si fos així podríem prescindir de la resta de polítics, dels tècnics, de la informació, del criteri dels ciutadans, etc. Aquest reduccionisme de la democràcia, avui en dia anomenat democràcia inversa, té uns costos molt cars en equitat i intel·ligència comunitària. Espanya ha estat al llarg d'anys un mal exemple de macroprojectes caríssims i ruïnosa, alhora que un país distant de la qualitat de vida de països més rigorosos d'Europa.

favor. L'Ajuntament ha manifestat que el Consell aportarà 5 M €. Però encara que açò es confirmés, no elimina el dèficit sagnant anual de després. A l'inrevés, l'aportació del director insular d'esports es converteix en una trampa en provocar equipaments esportius enormement deficitaris en benefici de només una part dels menorquins, que acabarien fent poc sostenible la pràctica general de l'esport. Veurem què implica aquesta manca de perspectiva d'una direcció insular que ha optat per un projecte potser massa de partit. Quan el que correspondria al segle XXI a Menorca seria una visió més mancomunada i sostenible.

La incoherència política alaiorenca ha estat desmesurada en aquest tema. Volem recordar que aquest espai era reserva per a equipaments sanitaris. Quan es va plantejar fer el centre de salut nou, el camp de futbol-7 va resultar intocable i açò va obligar a tot tipus de cerques, propostes i va acabar portant el centre de salut nou al límit sud del poble, sobre la reserva escolar, tot per no tocar el camp de futbol-7, que ara sí serà sacrificable per a la piscina.

La pràctica de la natació és inqüestionable que té virtuts. Però sempre ha estat problemàtica per l'equilibri entre costos i rendiments. Les piscines d'estiu i descobertes no són igual perquè no són deficitàries. Les cobertes per a tot l'any, per ser rendibles necessiten una intensitat d'ús molt alta, moltes hores al dia per compensar que només solen nadar dues persones per carril. Açò vol dir personal de control contínuament. I que el públic pugui ser suficient per generar una demanda no només els fosquets sinó des de primera hora fins a la nit, açò exigeix una població de partida de prou habitants, molt per damunt dels 10.000 d'Alaior. És el que explica que Maó amb es Castell, Sant Lluís i Alaior hagi pogut mantenir les seves piscines. La higiene i la prevenció sanitària d'aigües compartides per moltes persones exigeix una neteja i una prevenció química cares i constants.